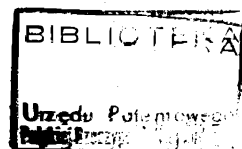

Warszawa, 18 kwietnia 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

F030d 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17905.

Kl. 88 c 3.

Ks. Wojciech Orzech
(Tarnów, Polska).

Skrzydła do silnika wiatrowego i wodnego.

Zgłoszono 30 grudnia 1931 r.

Udzielono 30 stycznia 1933 r.

Silnik wiatrowy w myśl wynalazku zbudowany jest w ten sposób, że do końców ramion wiatraka *R* (fig. I) przytwierdzone są sprężyste płaszczyzny *P*. Płaszczyzny *P* utworzone są w ten sposób, że na trzonie *T* osadzonych jest wachlarzowato kilka prętów *p* sprężystych (z bambusu, jesionu lub innego podobnego materiału) lub elastycznych rurek metalowych, przy nasadzie grubszych, zaś ku wolnym końcom coraz cieńszych.

Taki szkielet pokryty jest pojedynczą warstwą płótna lub innego gładkiego materiału. Na tem pokryciu naszyte są długie paski tego samego materiału *a*, stanowiące pochewki, obejmujące poszczególne pręty szkieletu. Trzon *T* posiada pośrodku

otwór dla śruby z naśrubkiem, którą przymocowuje się to sprężyste skrzydło prostopadle do końca ramienia wiatraka (fig. II).

Nawietrzne płaszczyzny silnika, parte wiatrem, (strzałki na fig. II) wyginają się łukowato (linje przerywane). Częstki powietrza, ześlizgujące się ku wolnym końcom płaszczyzny, cisną na płótno, przyczem wypadkowa ciśnienia ma kierunek prostopadły do ramienia wiatraka, które dzięki niej porusza się w kierunku działającej siły.

Gdy wiatrak nie pracuje, można albo zdjąć skrzydła z ramion wiatraka, albo, zwolniwszy naśrubki sworzni u końców ramion, obrócić wszystkie płaszczyzny o 90°

(poziomo), zaciskając je w tem nowem położeniu, albo wreszcie można zdjąć ze skrzydeł całe pokrycie płócienne.

W myśl wynalazku stosuje się wyżej opisane urządzenie, niewiele zmieniając, również przy silnikach wodnych. Do ramion r (fig. III) silnika, umocowanego odpowiednio na końcu belki B , wysuniętej z brzegu lub z osobnej łodzi L ponad poziom wody, przyśrubowane są w sposób, wyżej opisany, płaszczyzny ze sprężystych deszczułek lub elastycznych płytek metalowych, u nasady grubszych, zaś ku przeciwnym końcom coraz cieńszych tak, by tylko one zanurzały się w wodzie.

Działanie tego silnika wodnego jest podobne do działania wiatraka opisanego wyżej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Skrzydła do silnika wiatrowego,

znamiennie tem, że ich płaszczyzny, chwytające parcie wiatru, utworzone są z płótna lub innego podobnego, gładkiego materiału, rozpiętego na elastycznych prętach z drzewa lub rurek metalowych, u nasady grubszych, a ku wolnym końcom cieńszych, umocowanych nieruchomo w odpowiednim trzonie.

2. Skrzydła według zastrz. 1, znamiennie tem, że pręty ich szkieletu wsunięte są w pochewki z pasków naszytych na pokrywającym materiale.

3. Odmiana skrzydła według zastrz. 1 i 2, w zastosowaniu do silnika wodnego, znamiennie tem, że płaszczyzny, chwytające parcie prądu rzeki, utworzone są z elastycznych deszczułek lub płytek metalowych, u nasady grubszych, a ku przeciwnym końcom coraz cieńszych, przytwierdzonych do ramion silnika.

Ks. Wojciech Orzech.

